

Lecţia 1-3: Retele de fluxul datelor

G Stefănescu — Universitatea București

Dezvoltarea Aplicatiilor Interactive, Sem.2 Februarie-Iunie 2010

Retele de fluxul datelor

Cuprins:

- Generalitati
- Retele sincrone
- Functii de procesare a suvoaielor
- Retele asincrone deterministe
- Retele asincrone nedeterministe

Generalitati

Generalitati:

- O rețea de fluxul datelor (DFN) este o rețea de procese concurente care comunică prin canale FIFO.
- DFN-urile formează un model de *concurență adevărată* unde:
 - Starea globală este împărțită în părți, numite *canale*.
 - Canalele sunt considerate cozi FIFO nemărginite, modelate prin şuvoaie / stream-uri (un şuvoi este o secvență finită ori infinită de date care reține istoria datelor comunicate pe un canal specific);
 - Celulele din reţea consumă date din canalele lor de intrare şi produc date pe canalele de ieşire.

Generalitati

Generalitati:

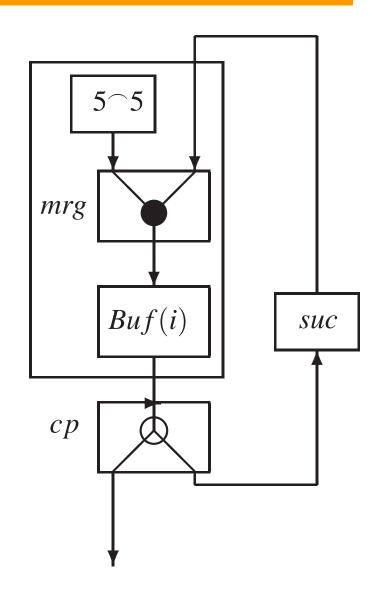
- DFN-urile pot fi clasificate astfel:
 - după timp: sincrone ori asincrone;
 - după comportament: deterministe ori nedeterministe;
- DFN-urile *sincrone* pot fi folosite pentru procesoare ori circuite cu ceas global, având o teorie mai simplă.
- DFN-urile *asincrone* sunt utile pentru arhitecturi paralele unde un ceas global este greu de menţinut. Aici:
 - DFN-urile *deterministe* au o teorie mai *simplă* în care feedback-ul este definit ca punct fix minimal.
 - cele *nedeterministe* prezintă o *anomalie de timp*, i.e., semantică naturală cu şuvoaie *nu este compozițională* și trebuie rafinată.

..Generalitati

Exemplu: (rețea asincronă, nedeterministă)

- 5⁵ generează un 5, apoi altul, apoi stop;
- *mrg* este un merge special care combină (nondeterminist) 5 5 cu prima data din canalul din dreapta (dacă există), apoi stop;
- *cp* copiază intrarea pe ambele ieşiri şi repetă acest comportament;
- *suc* consumă o dată, produce succesorul şi repetă acest comportament;
- Buf(1) lasă să treacă o dată, apoi alta, apoi stop;
- Buf(2) consumă o dată, apoi alta, apoi produce datele consumate (păstrând ordinea), apoi stop.

..Generalitati

Exemplu (cont.)

- Este un exemplu tipic de rețea DFN *asincronă* și *nondeterministă*;
- Asincronicitatea se referă la lipsa unui ceas global care să forțeze operarea sincronă a tuturor celulelor;
- Aici celulele *operează* independent *când au date* la intrare;
- Nondeterminismul este prezent în defnirea comportamentului merge-ului *mrg*.

..Generalitati

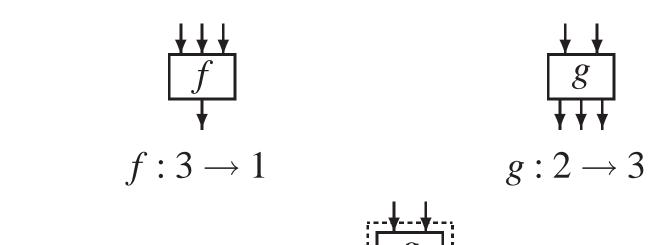
Exemplu (cont.)

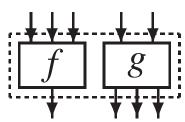
- Comportament în DFN-ul cu Buf(1):
 - $-5^{\circ}5$ generează un 5 care: este pasat de mrg lui Buf(1), copiat la ieşirea lui Buf(1) și pasat la ieşire și lui suc;
 - suc consumă 5-ul şi produce un 6 care este pasat de mrg lui Buf(1) şi pasat la ieşire şi lui suc;
 - pe scurt, DFN-ul cu Buf(1) poate produce la ieşire secvența 5 $^{\circ}$ 6.
- In DFN-ul cu Buf(2) comportamentul de sus nu este posibil:
 - rețeaua cu Buf(2) poate genera la ieșire doar secvența $5^{\circ}5$.

Reprezentare textuala a retelelor

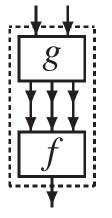
Operatii cu retele:

- Operatiile de bază sunt *juxtapunerea* "*", *compunerea* ":" şi *feedback-ul* "↑".
- Ele au următoarea interpretare:

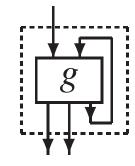

$$f \star g : 5 \rightarrow 4$$

$$g \cdot f : 2 \rightarrow 1$$

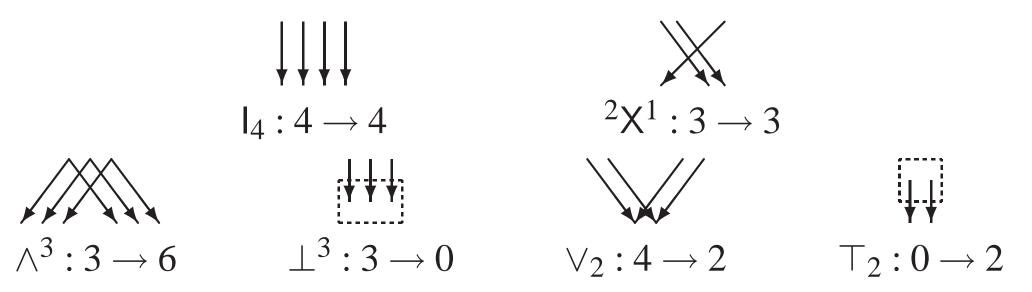

$$g \uparrow^1: 1 \rightarrow 2$$

..Reprezentare textuala a retelelor

Reprezentarea relatiilor finite:

- Se poate demonstra că orice relație finită se obține cu juxtapunere și compunere din niște relații elementare:
 - identități $|a:a \to a$, transpoziții $a \times b:a+b \to b+a$, ramificări $\wedge_k^a:a \to ka$, și identificări $\vee_a^k:ka \to a$.
- In desen sunt illustrate I_4 , ${}^2X^1$, $\wedge^3(=_{\text{def}} \wedge_2^3)$, $\perp^3(=_{\text{def}} \wedge_2^3)$, $\vee_2(=_{\text{def}} \vee_2^2)$, $\vee_2(=_{\text{def}} \vee_2^2)$

..Reprezentare textuala a retelelor

Expresii: Expresiile de rețele se obțin astfel:

- ca elemente de plecare se folosesc *variabile* $x : a \rightarrow b$ şi *relaţii finite* $f : a \rightarrow b$;
- se aplică operațiile de *juxtapunere*, *compunere*, și *feedback*.

Exemplu:

• Desenul anterior se reprezintă cu expresia

$$[((5^{\frown}5) \star I_1) \cdot mrg \cdot Buf(i) \cdot cp \cdot (I_1 \star suc)] \uparrow^1$$

ı

Algebra de retele

- Algebra *BNA* (Basic Network Algebra) este dată de ecuațiile:
 - I. Axiome fara feedback

B1
$$f \star (g \star h) = (f \star g) \star h$$
 R1 $f \cdot (g \uparrow^c) \cdot h = ((f \star I_c) \cdot g \cdot (h \star I_c)) \uparrow^c$
B2 $I_0 \star f = f = f \star I_0$ R2 $f \star g \uparrow^c = (f \star g) \uparrow^c$
B3 $f \cdot (g \cdot h) = (f \cdot g) \cdot h$ R3 $(f \cdot (I_b \star g)) \uparrow^c = ((I_a \star g) \cdot f) \uparrow^d$
B4 $I_a \cdot f = f = f \cdot I_b$ pentru $f : a + c \to b + d$, $g : d \to c$
B5 $(f \star f') \cdot (g \star g') = (f \cdot g) \star (f' \cdot g')$ R4 $f \uparrow^0 = f$
B6 $I_a \star I_b = I_{a+b}$ R5 $(f \uparrow^b) \uparrow^a = f \uparrow^{a+b}$
B7 $a \times b \cdot b \times a = I_{a+b}$ R6 $I_a \uparrow^a = I_0$
B8 $a \times b + c = (a \times b \star I_c) \cdot (I_b \star a \times c)$ R7 $a \times a \uparrow^a = I_a$
B9 $(f \star g) \cdot c \times d = a \times b \cdot (g \star f)$ pentru $f : a \to c$, $g : b \to d$

• Algebra de rețele *NA* (Network Algebra) se obține din BNA cu axiome suplimentare pentru \wedge_k, \vee^k .

Retele de fluxul datelor

Cuprins:

- Generalitati
- Retele sincrone
- Functii de procesare a suvoaielor
- Retele asincrone deterministe
- Retele asincrone nedeterministe

Retele sincrone

Retele sincrone:

- Retele sincrone folosesc un ceas global;
- Intre două ticuri de ceas, o celulă *consumă* o dată din fiecare canal de intrare (produsă în ciclul anterior), *calculează*, şi *produce* o dată pe canalele de ieşire;
- Fiecare celulă produce o *întâziere de un ciclu* de ceas între intrări și ieșiri, dar firele de conexiune nu produc întâzieri;
- Fiecare celulă conține un tuplu de *date inițiale* pentru canalele de ieșire.
- Comportament tipic: După o perioadă de *încălzire*, când ieşirea este irelevantă, rețeaua produce rezultatele procesării intrărilor.

..Retele sincrone

Exemplu: (secvenţa Fibonacci)

• Considerăm rețeaua ($cp = \Re_3^1$)

$$E = [(\mathsf{I}_1 \star del) \cdot add \cdot \aleph_3^1] \uparrow^2: 0 \to 1$$

• Comportamenul celulelor $I_1: 1 \to 1$, $\aleph_3^1: 1 \to 3$, $del: 1 \to 1$, $add: 2 \to 1$ este:

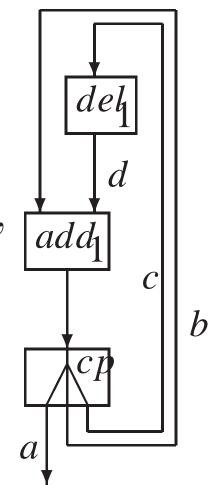
$$-I_{1}(x) = x;$$

$$- \Re_{3}^{1}(x) = (x, x, x);$$

$$- del(x(0) \widehat{\ } x(1) \widehat{\ } \dots) = 1 \widehat{\ } x(0) \widehat{\ } x(1) \widehat{\ } \dots;$$

$$- add(x(0) \widehat{\ } x(1) \widehat{\ } \dots, y(0) \widehat{\ } y(1) \widehat{\ } \dots)$$

$$= 1 \widehat{\ } (x(0) + y(0)) \widehat{\ } (x(1) + y(1)) \widehat{\ } \dots.$$

• Rezultatul, care nu depinde de intrare, este secvenţa Fibonacci a(n+2) = a(n+1) + a(n), cu a(0) = 1 şi a(1) = 2, anume:

$$||E||() = 1^2 3^5 \dots$$

Semantica

Semantica I. Procedură monolitică pentru semantică:

- folosim o variabilă pentru fiecare canal (arc);
- canalele care nu-s de intrare se iniţializează cu *valorile iniţiale* ale celulelor din care pleacă;
- se calculează *recursiv* noile valori de la un ciclu la altul;

Pe exemplu, luăm variabilele a,b,c,d ca în desen; atunci:

timp	0	1	2	3	4	5	6	• • •
а	1	2	3	5	8	13	21	
b	1	2	3	5	8	13	21	
$\boldsymbol{\mathcal{C}}$	1	2	3	5	8	13	21	
d	1	1	2	3	5	8	13	

Relația de recursivitate este:

$$a(n+1) = b(n+1) = c(n+1) = a(n) + d(n); d(n+1) = c(n)$$

..Semantica

Semantica II. Procedură modulară pentru semantică:

- *descompunem rețeaua* în componente folosind operațiile de la algebra de rețele ★,·,↑;
- calculăm inductiv *transformarea pe şuvoaie* a fiecărei *componente*:
 - juxtapunerea * şi compunerea · au definiţii naturale, simple pe (tuple) de şuvoaie;
 - feedback-ul ↑ este este un feedback multiplicativ calculat folosind valoarea iniţială pe arcul de feedback;
 - Notă: feedback-ul *nu este definit* când între intrare şi ieşire nu există măcar o celulă ce produce întârzieri (pe constante ca \aleph_3^1 feedback-ul nu este definit);

Feedback multiplicativ

Feedback multiplicativ: Un feedback într-un mediu multiplicativ

$$f:D^{m+p}\to D^{n+p} \quad \mapsto \quad f\uparrow^p:D^n\to D^n$$

se poate defini prin una din următoarele metode:

Neconstructiv (pentru specificații):

$$(x,y) \in f \uparrow^p \quad dnd \quad \exists z.((x,z),(y,z)) \in f$$

Constructiv (iterativ), folosind o relație de ordine pe D, ce poate fi:

- temporală folosim şuvoaie ($D = S^{\omega}$) şi ordinea "prefix" indusă (pentru rețele de fluzul datelor);
- spaţială folosim submulţimi ($D=2^S$) şi ordinea indusă (pentru verificarea programelor, cu mecanismul de "cea mai slabă precondiţie").

..Semantica

Pe exemplu:

- $(I_1 \star del)(x(0) \widehat{} x(1) \widehat{} \dots, y(0) \widehat{} y(1) \widehat{} \dots)$ = $(x(0) \widehat{} x(1) \widehat{} \dots, 1 \widehat{} y(0) \widehat{} y(1) \widehat{} \dots)$
- $[(l_1 \star del) \cdot add](x(0) \cap x(1) \cap \dots, y(0) \cap y(1) \cap \dots)$ = $1 \cap x(0) + 1 \cap x(1) + y(0) \cap \dots$
- $[(I_1 \star del) \cdot add \cdot \aleph_3^1](x(0) \hat{x}(1) \hat{x}(1) \hat{y}(1) \hat{y}(1) \hat{x}(1))$ = $(1 \hat{x}(0) + 1 \hat{x}(1) + y(0) \hat{x}(1) \hat{x}(0) + 1 \hat{x}(1) + y(0) \hat{x}(1)$ = $(1 \hat{x}(0) + 1 \hat{x}(1) + y(0) \hat{x}(1) \hat{x}(0) + 1 \hat{x}(1) + y(0) \hat{x}(1)$
- $\{[(I_1 * del) \cdot add \cdot \aleph_3^1] \uparrow^1\} (x(0) \widehat{\ } x(1) \widehat{\ } \dots)$ = $(1 \widehat{\ } x(0) + 1 \widehat{\ } x(1) + 1 \widehat{\ } \dots, 1 \widehat{\ } x(0) + 1 \widehat{\ } x(1) + 1 \widehat{\ } \dots)$
- $\{\{[(\mathbf{I}_1 \star del) \cdot add \cdot \mathcal{R}_3^1] \uparrow^1\} \uparrow^1\}$ = $1 \uparrow 2 \uparrow 3 \uparrow \dots$

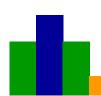
Pentru feedback identificam suvoaiele canalelor respective; e.g., pentru primul feedback, $y(0)^\frown y(1)^\frown y(2)^\frown \dots = 1^\frown x(0) + 1^\frown x(1) + y(0)^\frown \dots$

Retele de fluxul datelor

Cuprins:

- Generalitati
- Retele sincrone
- Functii de procesare a suvoaielor
- Retele asincrone deterministe
- Retele asincrone nedeterministe

Modelul SPF(M), constând din funcții de procesare a şuvoaielor, se construiește astfel:

Date: D - o mulţime de date atomice;

Suvoaie infinite: $-D^{\infty} = \{f : \mathbb{N} \to D\}$; un element $x \in D^{\infty}$ se poate reprezenta ca şuvoi $x(0)^{\frown}x(1)^{\frown}x(2)^{\frown}...$;

Suvoaie: - secvenţe finite ori infinite de date din D, anume $M=D^{\omega}$, unde $D^{\omega}=_{def}D^*\cup D^{\infty}$;

Concatenare: x y reprezintă concatenarea lui x cu y; rezultatul este x dacă x este infinit;

Ordinea prefix: $x \sqsubseteq y =_{def} \exists z \in M. \ x \cap z = y;$

- Funcție de procesare a şuvoailor: o funcție $f: M^m \to M^n$; spunem ca are tipul $m \mapsto n$;
- *Funcții monotone*: o funcție $f: M^m \to M^n$ este *monotonă* dacă $\forall x, y \in M^m. x \sqsubseteq y \Rightarrow f(x) \sqsubseteq f(y);$
- *Supremum:* pentru $S \subseteq M$, $\bigcup S$ notează *supremum*-ul lui S în M (cel mai mic majorant), dacă el există; altfel spus:
 - (1) $\forall s \in S$. $s \sqsubseteq \bigsqcup S$ şi (2) dacă $\forall s \in S$. $s \sqsubseteq u$, atunci $\bigsqcup S \sqsubseteq u$;
- Submulțimi direcționate: $S \subseteq M$ este direcționată dacă $\forall s', s'' \in S$. $\exists \bigsqcup \{s', s''\}$; în M, orice mulțime direcționată are supremum;
- Funcții continue: o funcție $f: M^m \to M^n$ este continuă dacă este monotonă și pentru orice mulțime direcționată $S \subseteq M$, $f(\bigsqcup S) = \bigsqcup \{f(x) : x \in S\}$

Modelul SPF:

$$SPF(M)(a,b) = \{f : M^a \rightarrow M^b : f \text{ (prefix) continuă } \}$$

o funcție $f: M^m \to M^n$; spunem ca are tipul $m \mapsto n$;

Structura de algebră de rețea:

- Juxtapunere (compunere paralelă): $(f \star g)(x, y) = (f(x), g(y));$
- Compunere secvențială: $(f \cdot g)(x) = g(f(x));$
- *Identitate*: $I_a(x) = x$, pentru $x \in M^a$;
- *Transpoziție*: ${}^{a}X^{b}(x,y)=(y,x)$, pentru $x\in M^{a},y\in M^{b}$;
- *Copie*: $\mathbb{R}^a(x) = (x, x)$, pentru $x \in M^a$;
- *Sink* (*scurgere*): $abla^a(x) = ($), pentru $x \in M^a$; () este tuplul vid;
- *Sursă goală*: $\P_a() = (\langle \rangle_a)$ (*a*-tuplu de şuvoaie vide);
- Constanta ∨ rămând neinterpretată (în cazul determinist).

Structura de algebră de rețea (cont.)

- *Feedback:* Pentru $f \in \mathsf{SPF}(M)(a \star c, b \star c)$, feedback-ul $f \uparrow^c \in \mathsf{SPF}(M)(a,b)$ este definit astfel:

Dacă $x \in M^a$, definim

$$f \uparrow^c (x) = \bigsqcup_{k > 1} y_k$$

cu $y_k \in M^b$ şi $z_k \in M^c$ inductiv definite astfel: $(y_1, z_1) = f(x, \langle \rangle), \quad (\langle \rangle \text{ este şuvoiul vid) şi}$ $(y_{k+1}, z_{k+1}) = f(x, z_k), \quad \text{pentru } k \geq 1.$

Notă: Definiția are sens (f este continuă) și produce *punctul fix minimal*; e.g., $\mathbb{R}^a \uparrow^a = \P_a$.

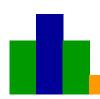

Teoremă: $(SPF(M), \star, \cdot, \uparrow, I_a, {}^aX^b)$ *este BNA*.

Dem.

- Axiomele fără feedback sunt uşor de verificat;
- Din cele pentru feedback, doar axioma R5 (feedback-ul multiplu simultan este echivalent cu cel unar repetat) este un pic mai dificilă;
- Axioms R5 este: pentru $f \in \mathsf{SPF}(M)(a+c+d,\ b+c+d)$:

$$(f \uparrow^{c+d}) = (f \uparrow^d) \uparrow^c$$

• Fie $f \in \mathsf{SPF}(M)(a+c+d, b+c+d)$. Atunci $f \uparrow^{c+d} \in \mathsf{SPF}(M)(a,b)$ este definită prin

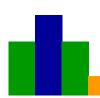
$$(f \uparrow^{c+d})(x) = y$$

unde $y = \bigsqcup_{k \ge 1} y_k$

iar y_k, z_k, w_k sunt definite inductiv de

$$(y_k, z_k, w_k) = f(x, z_{k-1}, w_{k-1})$$
 pentru $k \ge 1$
cu $z_0 = \langle \rangle, w_0 = \langle \rangle$.

Notăm: $z := \bigsqcup_{k \ge 1} z_k$ şi $w := \bigsqcup_{k \ge 1} w_k$.

• Similar, $(f \uparrow^d) \uparrow^c \in SPF(M)(a,b)$ este definit de:

$$((f \uparrow^d) \uparrow^c)(x) = \overline{y}, \text{ unde } \overline{y} = \bigsqcup_{i \ge 1} \overline{y}_i$$

iar $\overline{y}_i, \overline{z}_i$ sunt definite inductiv de

$$(\overline{y}_i, \overline{z}_i) = (f \uparrow^d)(x, \overline{z}_{i-1})$$
 pentru $i \ge 1$, cu $\overline{z}_0 = \langle \rangle$

Din definiția lui $f \uparrow^d$ există elemente $\tilde{y}_{i,j}, \tilde{z}_{i,j}, \tilde{w}_{i,j}$ pentru $i, j \ge 1$ astfel ca pentru toți $i \ge 1$:

$$\overline{y}_i = \bigsqcup_{j \ge 1} \tilde{y}_{i,j}, \quad \overline{z}_i = \bigsqcup_{j \ge 1} \tilde{z}_{i,j} \quad \text{i}$$

$$(\tilde{y}_{i,j}, \tilde{z}_{i,j}, \tilde{w}_{i,j}) = f(x, \overline{z}_{i-1}, \tilde{w}_{i,j-1}) \text{ pentru } j \ge 1 \text{ cu } \tilde{w}_{i,0} = \langle \ \rangle$$

Secvențele $(\tilde{y}_{i,j}), (\tilde{z}_{i,j})$, și $(\tilde{w}_{i,j})$ sunt crescătoare în ambii indicii i, j, deci au sens notațiile

$$\overline{z} := \bigsqcup_{i \ge 1} \overline{z}_i$$
 şi
 $\overline{w} := \bigsqcup_{i \ge 1} \overline{w}_i$, unde pentru $i \ge 1$: $\overline{w}_i := \bigsqcup_{j \ge 1} \widetilde{w}_{i,j}$.

• (1) $f \uparrow^{c+d} \sqsubseteq (f \uparrow^d) \uparrow^c$. Demonstrăm prin inducție că

$$(y_k, z_k, w_k) \sqsubseteq (\tilde{y}_{k,k}, \tilde{z}_{k,k}, \tilde{w}_{k,k}), \quad \forall k \ge 1$$

$$k = 1: (y_1, z_1, w_1) = f(x, z_0, w_0)$$

$$= f(x, \langle \rangle, \langle \rangle)$$

$$= f(x, \overline{z}_0, \widetilde{w}_{1,0})$$

$$= (\widetilde{y}_{1,1}, \widetilde{z}_{1,1}, \widetilde{w}_{1,1}).$$

$$k \Rightarrow k+1: \quad (y_{k+1}, z_{k+1}, w_{k+1}) = f(x, z_k, w_k)$$

$$\sqsubseteq f(x, \tilde{z}_{k,k}, \tilde{w}_{k,k})$$

$$\sqsubseteq f(x, \overline{z}_k, \tilde{w}_{k,k})$$

$$\sqsubseteq f(x, \overline{z}_k, \tilde{w}_{k+1,k})$$

$$= (\tilde{y}_{k+1,k+1}, \tilde{z}_{k+1,k+1}, \tilde{w}_{k+1,k+1}).$$

Deci:

$$(f \uparrow^{c+d})(x) = y$$

$$= \bigsqcup_{k \ge 1} y_k$$

$$\sqsubseteq \bigsqcup_{k \ge 1} \tilde{y}_{k,k}$$

$$= \bigsqcup_{i \ge 1} \bigsqcup_{j \ge 1} \tilde{y}_{i,j}$$

$$= \bigcup_{i \ge 1} \overline{y}_{i}$$

$$= \overline{y}$$

$$= ((f \uparrow^{d}) \uparrow^{c})(x).$$

• (2) $(f \uparrow^d) \uparrow^c \sqsubseteq f \uparrow^{c+d}$. Demonstrăm prin inducție dublă că

$$(\tilde{y}_{i,j}, \tilde{z}_{i,j}, \tilde{w}_{i,j}) \sqsubseteq (y, z, w), \ \forall i, j \ge 1$$

Notăm că (y, z, w) = f(x, z, w). Intr-adevăr,

$$f(x,z,w) = f(x, \bigsqcup_{k \ge 1} z_k, \bigsqcup_{k' \ge 1} w_{k'})$$

$$= \bigsqcup_{k \ge 1} f(x, z_k, w_k)$$

$$= \bigsqcup_{k \ge 1} (y_{k+1}, z_{k+1}, w_{k+1})$$

$$= (y, z, w).$$

Verificăm condițiile inductive:

$$i = 1, j = 1:$$
 $(\tilde{y}_{1,1}, \tilde{z}_{1,1}, \tilde{w}_{1,1}) = f(x, \overline{z}_0, \tilde{w}_{1,0})$
 $= f(x, \langle \rangle, \langle \rangle)$
 $= (y_1, z_1, w_1)$
 $\sqsubseteq (y, z, w).$

$$j \Rightarrow j+1$$
 (pentru $i=1$): $(\tilde{y}_{1,j+1}, \tilde{z}_{1,j+1}, \tilde{w}_{1,j+1}) = f(x, \overline{z}_0, \tilde{w}_{1,j})$

$$= f(x, \langle \rangle, \tilde{w}_{1,j})$$

$$\sqsubseteq f(x, z, w)$$

$$= (y, z, w)$$

$$i \Rightarrow i+1, j=1: \quad (\tilde{y}_{i+1,1}, \tilde{z}_{i+1,1}, \tilde{w}_{i+1,1}) = f(x, \overline{z}_i, \tilde{w}_{i+1,0})$$

$$= f(x, \bigcup_{j' \geq 1} \tilde{z}_{i,j'}, \langle \rangle)$$

$$\sqsubseteq f(x, z, w)$$

$$= (y, z, w)$$

$$j \Rightarrow j+1 \text{ (pentru } i+1): \quad \text{ca în cazul } i=1.$$

Retele de fluxul datelor

Cuprins:

- Generalitati
- Retele sincrone
- Functii de procesare a suvoaielor
- Retele asincrone deterministe
- Retele asincrone nedeterministe

Retele asincrone deterministe

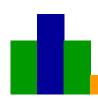
Retele asincrone deterministe:

• Studiem rețelele asincrone *deterministe* și interpretarea lor prin *funcții de procesare a șuvoialelor*;

- Exemplu: In DFN-ul nedeterminist anterior înlocuim *mrg* cu un *merge determinist*, e.g. $mrg1 = 1^2 1$ (transmite, în ordine, a dată de pe canalele 1, apoi 2, apoi 1, apoi stop); obtinem un DFN asincron şi determinist.
- Notăm $F(i) = N(i) \uparrow^1$, unde $N(i) = ((5 \frown 5) \star I_1) \cdot mrg1 \cdot Buf(i) \cdot cp \cdot (I_1 \star suc)$
- Interpretarea prin funcții SPF:
 - calculăm valoarea expresiei de mai sus *în modelul* SPF, plecând cu funcțiile SPF particulare asociate atomilor.

SUC

Buf

Retele asincrone deterministe

Retele asincrone deterministe (cont.)

• Semantica lui F(1): Calculăm iterațiile

$$(y_1, z_1) = N(1)(\langle \rangle) = (5, 6)$$

 $(y_2, z_2) = N(1)(z_1) = N(1)(6) = (5^6, 6^7)$
 $(y_3, z_3) = N(1)(z_2) = N(1)(6^7) = (5^6, 6^7)$

$$\det F(1) = \bigsqcup_{k \ge 1} y_k = 5^{6}.$$

• Semantica lui F(2): Calculăm iterațiile

$$(y_1, z_1) = N(2)(\langle \rangle) = (\langle \rangle, \langle \rangle)$$

$$(y_2, z_2) = N(2)(z_1) = N(2)(\langle \rangle) = (\langle \rangle, \langle \rangle)$$

$$\operatorname{deci} F(2) = \bigsqcup_{k>1} y_k = \langle \rangle.$$

Algebra de retele

- Algebra *NA* (Network Algebra) este obținută adăugând la BNA următoarele *axiome slabe* pentru constantele de ramificare:
 - I. Axiome fara feedback

A0
$$\bigvee_{a}^{1} = \bigwedge_{1}^{a} = I_{a}$$

A1 asociativitate
$$\bigwedge_{m}^{a} \cdot \left(\sum_{j \in [m]} \bigwedge_{m_{j}}^{a}\right) = \bigwedge_{\sum_{j \in [m]} m_{j}}^{a}$$

$$\left(\sum_{i \in [n]} \bigvee_{a}^{n_{i}}\right) \cdot \bigvee_{a}^{n} = \bigvee_{a}^{\sum_{i \in [n]} n_{i}}$$

$$\left(\sum_{i \in [n]} \bigvee_{a}^{n_{i}}\right) \cdot \bigvee_{a}^{n} = \bigvee_{a}^{\sum_{i \in [n]} n_{i}}$$

$$= I_{a}$$
R8 $\bigwedge_{a}^{a} \uparrow_{a} = \top_{a}$

$$R9 \bigvee_{a} \uparrow_{a} = \bot_{a}$$

$$R10 \left[\left(I_{a} \star \bigwedge_{a}\right) \cdot \left(a \times A \star I_{a}\right) \cdot \left(I_{a} \star A \star I_{a}\right)\right] \uparrow_{a}$$

$$= I_{a}$$

A2 *comutativitate*: pentru $f: m \rightarrow m$ bijectie

A3 comutare identificari si ramificari

$$\vee_a^n \cdot \wedge_m^a = (\sum_{i \in [n]} \wedge_m^a) \cdot \varphi_{n,m} \cdot (\sum_{i \in [m]} \vee_a^n)$$

A4 *idempotență* $\wedge_n^a \cdot \vee_a^n = \mathbf{I}_a$

Am notat cu \sum juxtapunerea repetată, iar cu $\varphi_{n,m}$ bijectia naturală care rearanjază n grupuri de m elemente în m grupuri de n elemente.

..Algebra de retele

Dincolo de izomorfism de grafuri: Ne depărtăm de izomorfismul de grafuri adăugând două tipuri de axiome:

Axiomele de comutare tare: Pentru $f: m \rightarrow n$,

C1
$$f \cdot \wedge_k^n = \wedge_k^m \cdot (f \star \dots \star f)$$

C2
$$\vee_m^k \cdot f = (f \star \dots \star f) \cdot \vee_n^k$$

Regula enzimatică: Pentru $f: m+p \rightarrow n+p, \quad g: m+q \rightarrow n+q$ și o relație finită $y: p \rightarrow q,$

Enz
$$f(I_n \star y) = (I_m \star y)g \Rightarrow f \uparrow^p = g \uparrow^q$$

Algebra SPF

Algebra SPF: In modelul SPF(M) sunt definite toate constantele de ramificare (copiere) $\wedge_k^m, k \geq 0$, dar numai constantele de identificare $\vee_m^k, k \in \{0,1\}$;

Teorema: (SPF(M), \star , \cdot , \uparrow , I_a , ${}^a X^b$, \land , \downarrow , \uparrow) *este* teorie Elgot duala, *anume BNA și satisface:*

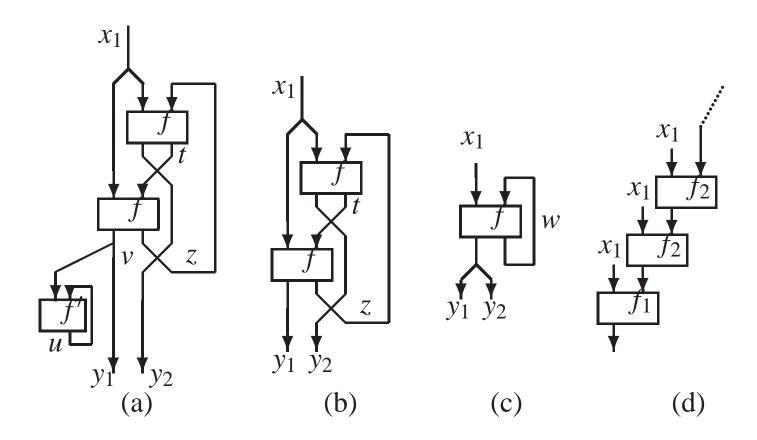
- 1. axiomele slabe pentru constantele $\wedge_k^m, k \geq 0$ şi $\vee_m^k, k \in \{0,1\}$, i.e., A0-A4 (cu restricțiile de mai sus) şi R8 (primele generate de \Re , $\$, celelalte de $\$);
- 2. axiomele tari C1 (pentru \wedge_k^m);
- 3. axioma enzimatică, când relația y este inversă de funcție;

Consecință: Transformările asociate axiomelor de mai sus sunt corecte dacă se aplică rețelelor DFN asincrone, deterministe.

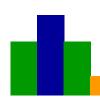

Transformari algebrice:

• Vom folosi rețelele asincrone, deterministe de mai jos:

• Vom vedea că rețelele din (a)-(c) au acceași semantica SPF; rezultatul poate fi reprezentat și prin *arborele infinit* din (d);

Transformari algebrice:

• Rețeaua din (a) poate fi reprezentată prin expresia ($\land = cp$)

$$F0 =_{\operatorname{def}} \wedge^{1} \cdot \left[(\mathsf{I}_{1} \star f \cdot {}^{1}\mathsf{X}^{1}) \cdot (f \star \mathsf{I}_{1}) \cdot (\wedge^{1} \cdot (f' \uparrow^{1} \star \mathsf{I}_{1}) \star {}^{1}\mathsf{X}^{1}) \right] \uparrow^{1}$$

• Notând cu f_1, f_2 cele două componente ale lui f, putem reprezenta echivalent rețelele prin sisteme de ecuații:

$$y_1 = v$$
 $y_1 = v$ $y_1 = f_1(x_1,t)$ $y_1 = f_1(x_1,w)$
 $y_2 = f_1(x_1,z)$ $y_2 = f_1(x_1,z)$ $y_2 = f_1(x_1,z)$ $y_2 = f_1(x_1,w)$
 $v = f_1(x_1,t)$ $v = f_1(x_1,t)$ $z = f_2(x_1,t)$ $w = f_2(x_1,w)$
 $z = f_2(x_1,t)$ $z = f_2(x_1,z)$ $z = f_2(x_1,z)$
 $z = f_2(x_1,z)$

Pas 1. Forma normală: Cu regulile BNA, o expresie ca *F*0 poate fi adusă la o formă normală ce corespunde sistemelor de ecuații de mai sus:

$$F1 =_{\text{def}} \{ ([2,4,6,8][1,10][3,9][5,7][11]) \cdot (\mathsf{I}_1 \star f_1 \star f_1 \star f_2 \star f_2 \star f') \} \uparrow^4$$

Explicații:

- variabilele se înlocuiesc cu numere; la intrare: $(x_1, v, z, t, u) = (1, 2, 3, 4, 5)$; la ieşire $(y_1, y_2, v, z, t, u) = (1, 2, 3, 4, 5, 6)$;
- expresia $l_1 \star f_1 \star f_1 \star f_2 \star f_2 \star f'$ strânge funcțiile din membrul drept al ecuațiilor;
- ([2,4,6,8][1,10][3,9][5,7][11]) reprezintă relația care duce: pe 1 în 2,4,6,8; pe 2 în 1,10; etc.

Pas 2. Regula enzimatica, inverse de injectii: Regula enzimatică cu inverse de injecții permite eliminarea de părți nefolosite pentru ieșiri (necoaccesibile);

E.g., f' nu este folosit pentru ieşiri, deci poate fi eliminat:

$$([2,4,6,8][1,10][3,9][5,7][11]) \cdot (I_1 \star f_1 \star f_1 \star f_2 \star f_2 \star f') \\ \cdot (I_2 \star \underline{I_3 \star \bot^1})$$

$$= ([2,4,6,8][1][3,9][5,7][]) \cdot (I_1 \star f_1 \star f_1 \star f_2 \star g)$$

$$= (I_1 \star I_3 \star \bot^1) \cdot ([2,4,6,8][1][3,9][5,7]) \cdot (I_1 \star f_1 \star f_1 \star f_2 \star f_2)$$

deci cu regula enzimatică pentru inverse de injecții F1 = F2, unde

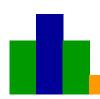
$$F2 =_{\text{def}} \{ ([2,4,6,8][1][3,9][5,7]) \cdot (\mathsf{I}_1 \star f_1 \star f_1 \star f_2 \star f_2) \} \uparrow^3$$

Pas 3. Izomorfism de grafuri: Cu un izomorfism de grafuri, deci reguli BNA, putem elimina redenumirea $y_1 = v$, deci F2 = F3, unde

$$F3 =_{\text{def}} \{([1,3,5,7][4,8][2,6]) \cdot (f_1 \star f_1 \star f_2 \star f_2)\} \uparrow^2$$

De notat ca primul f_1 din aceasta expresie corespunde celui de-al doilea f_1 din expresia anterioara (din definitia lui F_2).

Pas 4. Regula enzimatica, inverse de surjectii: Regula enzimatică cu inverse de surjecții permite identificarea de variabile, când membrul drept devine egal, după identificare:

E.g., putem identifica z și t (redenumiți w) căci, deși membrul drept este diferit, devine egal după identificare (anume $f_2(x_1, w)$):

$$(I_{1} \star \underline{\wedge}^{1}) \cdot ([1, 3, 5, 7][4, 8][2, 6]) \cdot (f_{1} \star f_{1} \star f_{2} \star f_{2})$$

$$= ([1, 3, 5, 7][2, 4, 6, 8]) \cdot (f_{1} \star f_{1} \star f_{2} \star f_{2})$$

$$= ([1, 3, 5][2, 4, 6]) \cdot (I_{4} \star \wedge^{2}) \cdot (f_{1} \star f_{1} \star f_{2} \star f_{2})$$

$$= ([1, 3, 5][2, 4, 6]) \cdot (f_{1} \star f_{1} \star f_{2}) \cdot (I_{2} \star \underline{\wedge}^{1})$$

deci cu regula enzimatică pentru inverse de surjecții F3 = F4, unde

$$F4 =_{\text{def}} \{([1,3,5][2,4,6]) \cdot (f_1 \star f_1 \star f_2)\} \uparrow^1$$

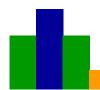

Pas 5. Simplificare finală: Cu o simplă transformare aciclică, putem transforma F4 într-o formă mai simplă (dar *nu normală*!), anume F4 = F5, unde

$$F5 =_{\text{def}} \{ \wedge^2 \cdot (\mathsf{I}_2 \star f_2) \} \uparrow^1 \cdot f_1 \cdot \wedge^1$$

ce corespunde poate celei mai simple reprezentări a acestei transformări:

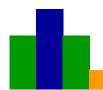
$$y_1 = y_2 = f_1(x_1, w)$$
, unde $w = f_2(x_1, w)$.

Axiomatizarea dfn-urilor: intrare-iesire

Schita:

- Cu transformări ca cele de mai sus, *orice rețea poate fi adusă la o formă normală minimală*;
- Formele normale minimale sunt în bijecție cu tuplele de arbori de desfășurare a rețelelor (în particular, ele sunt unice până la un izomorfism);
- Rămâne *de văzut că*:
 - două rețele definesc aceeași funcție SPF dnd produc același tuplu de arbori de desfășurare.

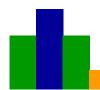
Axiomatizarea dfn-urilor: intrare-iesire

Desfășurărea:

• Fiecare atom cu mai multe ieşiri se înlocuieşte cu un tuplu de *atomi cu o unică ieşire* folosind transformarea

$$f: m \to n \quad \longleftrightarrow \quad \wedge_n^m \cdot \left(\sum_{i=1}^n f(\wedge_0^{i-1} \star \mathsf{I}_1 \star \wedge_0^{n-i})\right)$$

- Punem pe *primul nivel* al arborelui de desfășurare *copii ale celulelor* care au ca ieșiri *ieșirile din rețea*;
- Pe nivelul 2, punem copii ale celulelor care au ca ieşiri intrări ale celulelor de pe nivelul 1;
- Repetăm procedura de mai sus, obţinând un arbore (potenţial infinit);
- *Exemplu:* Arborele desenat anterior în figura (d) conţine desfăşurarea reţelelor (a)-(c).

..Axiomatizarea dfn-urilor: intrare-iesire

Corectitudinea desfășurării:

- *Notații:* $F \equiv_{unfold} G$ dacă F și G se desfășoară în același tuplu de arbori; $F \equiv_{IO} G$ dacă F și G definesc aceeași funcție SPF;
- Ecuația de punct fix

$$(f \cdot \aleph^b) \uparrow^b = \aleph^a \cdot (\mathsf{I}_a \star (f \cdot \aleph^b) \uparrow^b) \cdot f$$
, cu $f : a + b \to b$

este validă în SPF, deci desfăşurarea este corectă, conservănd funcția SPF asociată rețelei.

• In cazul DFN-urilor nedeterminste, ecuația de mai sus (la fel ca și procedul de desfășurare) poate să *nu fie validă* dacă se iau comportamente *diferite* pentru cele *două apariții* ale lui *f* în membrul drept.

..Axiomatizarea dfn-urilor: intrare-iesire

Prop: $F \equiv_{unfold} G \ dnd \ F \equiv_{IO} G$.

Dem: (a) $(F \equiv_{unfold} G) \Rightarrow (F \equiv_{IO} G)$: rezultă din *validitatea ecuației de punct fix*;

- (b) $(F \equiv_{IO} G) \Rightarrow (F \equiv_{unfold} G)$: Demonstrăm că dacă F' şi F'' sunt arbori diferiți, există o interpretare a.î. F' şi F'' specifică funcții diferite.
 - Fie D un domeniu de date ce conţine Σ -arbori parţiali peste X ("parţial" = unele argumente într-un termen $\sigma(x_1, \ldots, x_n)$ pot fi nedefinite, notate cu "?") unde:
 - X este mulțime infinită de *variabile*;
 - Σ este signatură cu *un simbol* σ_f pentru *orice atom f* care apare în F' ori F'', cu aritatea corespunzătoare;

.. Axiomatizarea dfn-urilor: intrare-iesire

- Celulele au următoarea acțiune:
 - Cazul $m \ge 1$: O celulă $f: m \to 1$ execută:

$$f(v_1, \dots, v_m) = \sigma_f(?, \dots, ?) \cap g_f(v_1, \dots, v_m)$$

$$g_f(t_1 \cap w_1, \dots, t_m \cap w_m) = \sigma_f(t_1, \dots, t_m) \cap g_f(w_1, \dots, w_m)$$

$$\text{unde } t_1, \dots, t_m \in D \text{ si } v_1, \dots, v_m, w_1, \dots, w_m \in D^{\omega}$$

(Folosim definiția și pentru șuvoaie finite - ieșire este definită până la lungimea maximă a intrărilor, apoi vidă.)

- Cazul m=0: O celulă $f:0\to 1$ produce ieşirea $(\sigma_f)^{\infty}$;
- Luăm o variabilă x_i pentru fiecare intrare i și considerăm ca intrare tuplul $((x_1)^{\infty}, \dots, (x_m)^{\infty})$;

.. Axiomatizarea dfn-urilor: intrare-iesire

- Rezultatul $|F|((x_1)^{\infty},...,(x_m)^{\infty})$ unui arbore $F:m \to 1$ este un şuvoi de termeni $t_1 \cap t_2 \cap ...$, unde t_i este *aproximarea parțială a lui F până la nivelul i*;
- Cum F' şi F'' sunt diferiţi, există un nivel i astfel că aproximările până la nivelul i sunt diferite, deci $|F'|((x_1)^{\infty}, \dots, (x_m)^{\infty}) \neq |F''|((x_1)^{\infty}, \dots, (x_m)^{\infty}).$
- Exemplu: Pentru arborele din figura (d) transformarea este

$$\sigma_{f_1}(?,?)^{\frown}$$
 $\sigma_{f_1}(x_1,\sigma_{f_2}(?,?))^{\frown}$
 $\sigma_{f_1}(x_1,\sigma_{f_2}(x_1,\sigma_{f_2}(?,?)))^{\frown}$
 $\sigma_{f_1}(x_1,\sigma_{f_2}(x_1,\sigma_{f_2}(x_1,\sigma_{f_2}(?,?)))^{\frown}$
...

Axiomatizarea dfn-urilor: intrare-iesire

Din cele de mai sus dedcem următoarea:

Teoremă fundamentală:

Două DFN-urile asincrone, deterministe definesc aceeași funcție de procesare a șuvoialelor dacă și numai dacă se pot transforma una în alte folosind axiomele de teorie Elgot duală.

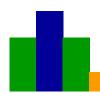
50/75

Retele de fluxul datelor

Cuprins:

- Generalitati
- Retele sincrone
- Functii de procesare a suvoaielor
- Retele asincrone deterministe
- Retele asincrone nedeterministe

Retele asincrone nedeterministe

Generalitati:

• Modelele pentru DFN-uri asincrone *nedeterministe* se obțin *greu* din cele *deterministe*: ecuațiile cu apariții multiple ale unei variabile ca

C1
$$f \cdot \wedge_k^n = \wedge_k^m \cdot (f \star \dots \star f);$$

Fix $(f \cdot \aleph^b) \uparrow^b = \aleph^a \cdot (\mathsf{I}_a \star (f \cdot \aleph^b) \uparrow^b) \cdot f;$

valide determinist, pot fi invalide nedeterminist (se aleg comportări diferite pentru apariții diferite ale lui f).

- Avntajul algebrei *BNA* este că axiomele sunt "*liniare*", variabilele apărând numai o dată în stânga/dreapta în orice axiomă.
- In plus, există o *anomalie de timp* (anomalia Brock–Ackermann), care arată că modelul SPF *nu se potriveşte cu semantica operațională* a DFN-urilor asincrone nedeterministe.

Anomalia de timp:

- Sursa de anomalie este *feedback*-ul:
 - la DFN-urile nedeterministe, datele care vin pe feedback
 pot interfera inpredictibil cu cele de pe alte canale;
 - la cele deterministe, ele aşteaptă pe canalul de feedback până la corecta lor utilizare;
- Anomalia Brock—Ackermann speculează astfel de situații spre a arăta că *semantica relațională nu este compozițională*, anume
 - rețele ce specifică aceeași relație IO puse în același context pot produce rețele cu relații IO diferite.

Anomalia de timp: Posibile soluții sunt: (1) *slabirea modelului semantic*; ori (2) *întărirea modelului operațional*;

In prima linie, s-au propus diverse modele:

- **Modelul cu urme (Trace model):** Se foloseşte un *timp global*, liniarizându-se (într-un trace) şuvoialele de pe toate canalele; [Exemplu: pentru $N(i) =_{\text{def}} ((5^{\circ}5) \star I_1) \cdot mrg \cdot Buf(i) \cdot cp \cdot (I_1 \star suc)$, am $out_1(5)^{\circ}in_1(6)^{\circ}out_1(6)$ urmă în N2 dar nu în N1.]
- **Model bazat pe intervale de timp:** Se divid şuvoailele în secvențe finite, care corespund *ciclurilor de ceas*; modelul se reduce la cel sincron, unde nu avem o astfel de anomalie;
- **Model bazat pe oracole:** Comportamentul nedeterminist se reduce la un *set de comportamente deterministe*, folosind oracole.

Anomalia de timp: Există o propunere şi în a doua linie:

Cozi cu ghicit-si-imprumut (guess-and-borrow queues): Se extinde capacitatea canalelor FIFO permiţând *conţinuturi negative*:

- coada se *împrumută* urmând a primi datele ulterior;
- dacă primeşte ce a folosit e OK; dacă nu, calculul rezultat se ignoră;

Astfel semantica operațională devine la fel de puternică ca cea relațională și anomalia dispare.

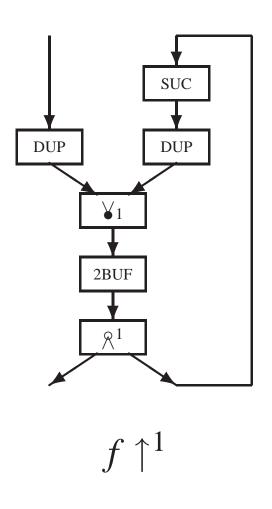

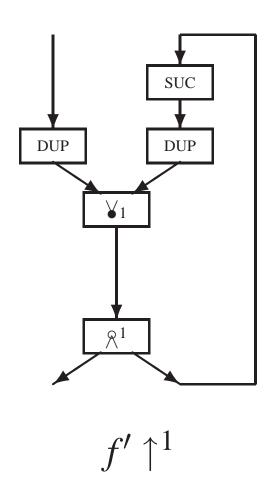
Modele complet-abstracte:

- Un model este *complet-abstract* (fully-abstract) dacă
 - este compozițional şi
 - între el şi modelul relaţional intrare-ieşire nu mai sunt modelel compoziţionale;
- Din modele anerioare,
 - cele cu *urme* și cu *intervale* temporale *sunt complet-abstracte*;
 - cel cu oracole nu este complet-abstract;

Exemplul Brock-Ackermann:

57/75 G Stefanescu

Rețelele sunt $f \uparrow^1$, $f' \uparrow^1$, unde

$$f = (\text{DUP} * \text{SUC} \cdot \text{DUP}) \cdot \bigvee_{1} \cdot 2\text{BUF} \cdot \bigwedge^{1}$$
$$f' = (\text{DUP} * \text{SUC} \cdot \text{DUP}) \cdot \bigvee_{1} \cdot I_{1} \cdot \bigwedge^{1}$$

Celulele au următoarea semnificație

- DUP duplică datele: citeşte d, emite $d \cap d$, apoi repetă;
- SUC calculează succesorul: citeşte d, emite d+1, apoi repetă;
- 2BUF pasează câte 2 date: citeşte d_1 , citeşte d_2 , emite $d_1 \cap d_2$, apoi repetă;
- \bigvee_1 mixează nedeterminist datele de pe canalele de intrare;
- \mathbb{R}^1 copiază datele de intrare pe ambele canale de ieşire;

Anomalia

- Rețelele f, f' specifică aceeași relație intrare ieșire (DUP produce un număr par de date, astfel că diferența dintre 2BUF și l_1 dispare);
- Pe de altă parte, $1^2^2^3^3$... se poate obține în $[f'\uparrow^1](1)$, dar nu în $[f\uparrow^1](1)$;

Merge:

• In exemplul Brock–Ackermann, *anomalia este introdusă de merge* (restul este determinist).

Exemplul Russell:

Exemplu Russell produce *anomalia fară merge*, doar cu celule nedeterministe:

- $G: 1 \rightarrow 1$: (citeşte d, emite $0 \cap 1$) ori (emite 0, citeşte d, emite 0), apoi repetă;
- $G': 1 \to 1$: (citeşte d, emite $0 \cap 1$) ori (emite 0, citeşte d, emite 0) ori (emite 0, citeşte d, emite 1), apoi repetă;

Anomalia: G şi G' calculează acceaşi relație intrare-ieşire, dar nu şi $(G \cdot \mathbb{R}^1) \uparrow^1$ şi $(G' \cdot \mathbb{R}^1) \uparrow^1$:

• 0 1 ... este o ieşire posibilă în $[(G' \cdot \mathbb{R}^1) \uparrow^1]()$, dar nu şi în $[(G \cdot \mathbb{R}^1) \uparrow^1]()$.

Mulţimi de funcții SPF: Modelul PSPF(M) constă din *mulţimi de funcții* SPF, care modelează comportamentul nedeterminist prin *oracole*, astfel:

- Un oracol alege un comportament predefinit pentru celulele nedeterministe din reţea;
- Nedeterminismul (rezolvat din exterior) rezidă din variația oracolelor;
- Dat un oracol, rețeaua devine deterministă, deci putem aplica rezultatele din cazul determinist;

Modelul *P*SPF: Formal

- $PSPF(M)(a,b) := \{F \mid F \subseteq SPF(M)(a,b)\};$
- Operațiile se extind pe componente:

$$F \star G = \{ f \star g \colon f \in F, g \in G \}$$

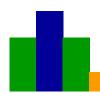
$$F \cdot G = \{ f \cdot g \colon f \in F, g \in G \}$$

$$F \uparrow^{a} = \{ f \uparrow^{a} \colon f \in F \}$$

- O constantă $c \in \{I, X, \mathcal{R}, \mathcal{L}, \mathcal{P}\}$ din SPF induce una $\{c\}$ în PSPF;
- Constante adiționale (nedeterministe):

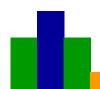
Se extinde la blocuri de canale folosind oracole independente pe fiecare canal.

Merge: $\bigvee_{1} = \{ \stackrel{\phi}{\bigvee_{1}} \mid \phi : \omega \rightarrow \{1,2\} \} : 2 \rightarrow 1$, unde pentru ϕ dat $\stackrel{\phi}{\bigvee_{a}} (x,y) = z$, unde z se obţine $\dim x$ şi y $\dim indicațiile$ $\lim_{i \to \infty} \phi$: când $\phi(i) = 1$ ieşirea i se ia de pe canalui 1, iar când este 2, de pe canalul 2. (Dacă nu există dată pe intrarea specificată, celula merge se blochează.)

Se extinde la blocuri de canale folosind oracole independente pe fiecare canal.

(*Rich*) Source: ${}^{\circ}_1 = \{g_x \mid x \in M\}$, unde pentru $x \in M$, $g_x : 0 \to 1$ este funcția dată de $g_x() = x$.

BNA:

Teoremă: $(PSPF, \star, \cdot, \uparrow, I, X)$ *este BNA*.

Dem: Se reduce la rezultatul similar despre SPF.

Comentarii:

- Teorema arată că semantica cu oracole este *compozițională*.
- Axiome "neliniare" ca $F \cdot \mathbb{R}^b = \mathbb{R}^a (F \star F)$, valide în SPF, nu mai sunt valide în *PSPF*;
- Modelul *PSPF* dă un atu în plus axiomelor BNA (pe lângă evidenta "naturalețe").

Teoremă: $(PSPF, \star, \cdot, \uparrow, I, X, \uparrow, \downarrow, \downarrow, \uparrow)$ este BNA şi satisface axiomele suplimentare din tabelul următor.

Axiome pentru split/merge:

I'. Axiome pentru constantele aditionale \uparrow , \downarrow , \downarrow , \uparrow , fara feedback

A1a
$$\begin{subarray}{l} \begin{subarray}{l} \begin{subarray}{l}$$

II'. Feedback pe constante split/merge

R8
$$\forall_a \uparrow^a = b^a$$

R9 $\uparrow^a \uparrow^a = \P_a$
R10* $[(I_a \star \uparrow^a) \cdot (^a X^a \star I_a) \cdot (I_a \star \bigvee_a)] \uparrow^a \supset I_a$

Dem:

Constante: Ce constante de ramificare folosim?

- Plecăm cu ∧ şi ∨ interpretate ca split şi merge;
- Teoria trebuie să fie închisă la feedback și:

• Deci folosim: $\{ \nearrow, \lor, \downarrow, \uparrow \}$.

Oracole extinse:

• Folosim oracole extinse $\hat{i}n$ $l \breve{a} time$: $\phi: \omega \to \{1, \ldots, k\}$ cu $k \ge 1$ şi constantele corespunzătoare $\bigwedge_k^1: 1 \to k$ şi $\bigvee_1^k: k \to 1$.

Aximele valide: - uşor de demonstrat.

A3 invalidă:

• $[(\P_s \otimes I_s) \overset{\phi}{\lor}_s](x)$ este prefixul lui x până la cel mai mare k pentru care $\phi(1) = \ldots = \phi(k) = 2$.

A7 invalidă:

• $[\bigwedge^s (b \otimes b)](x)$ este sub-stream-ul lui x dat de pozițiile k cu $\phi(k) = 2$.

A10 invalidă:

• Fie $E(\phi', \phi'', \psi', \psi'') = (\bigwedge^s \otimes \bigwedge^s)(I_s \otimes X^s \otimes I_s)(\bigvee^{\psi'}_s \otimes \bigvee^{\psi''}_s)$ şi $F(\sigma, \tau) = \bigvee^{\sigma}_s \cdot \bigwedge^s$;

canal este din $\{1,a\}$.

..Semantica cu oracole

• Mulţimea $\{E(\phi', \phi'', \psi', \psi''): \phi', \phi'', \psi', \psi'\}$ este mai mare ca $\{F(\sigma, \tau): \sigma, \tau\}$. Intr-adevăr,

$$-E(\phi',\phi'',\psi',\psi'')(1^2-\ldots,a^b-\ldots) = (2^2-\ldots,b^2-\ldots) \text{ cu}$$

$$\phi' = 1^2-\ldots; \phi'' = 1^2-\ldots; \psi' = 2\ldots; \psi'' = 1^2-\ldots;$$
 In $F(\sigma,\tau)(1^2-\ldots,a^b-\ldots)$ prima ieşire pe cel puţin un

– Pe dos, $F(\sigma, \tau)$ poate fi simulată de $E(\phi', \phi'', \psi', \psi'')$, cu ϕ' şi ϕ'' restricții adecvate din τ , iar ψ' şi ψ'' din σ .

[Pentru un oracol α şi o submulţime $A \subseteq \omega$, notăm $\alpha|_A$ oracolul obţinut restricţionând pe α la A: dacă A are elementele $a_1 < a_2 < \ldots$, atunci $\alpha|_A(i) = \alpha(a_i)$ pentru $i = 1, 2, \ldots$ Acum, $\phi' = \tau|_{\sigma^{-1}(1)}, \quad \phi'' = \tau|_{\sigma^{-1}(2)}, \quad \psi' = \sigma|_{\tau^{-1}(1)}, \quad \psi'' = \sigma|_{\tau^{-1}(2)}$ (Dacă unele din oracolele obţinute sunt finite, se extind arbitrar la infinit.)]

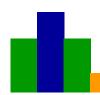

A11 invalidă:

• $E(\phi, \psi) = \bigwedge^s \cdot \bigvee_s$ generează o clasă de funcții care include strict I_s , permiţând "permutări", e.g., $1^2 \cdot 3^4 \cdot \dots \mapsto 2^1 \cdot 4^3 \cdot \dots$

R10 invalidă:

• Partea stângă a lui R10 specifică un "bag/sac" (elementele puse pot fi scoase în orice ordine), deci include strict I_s .

Modelul cu urme:

Teoremă: Modelul cu urme este complet abstract relativ la semantica relațională intrare-ieșire.

Dem (schita):

• In modelul cu urme liniarizăm evenimementele de pe toate canalele (de intrare/ieşire); notăm:

```
\langle in_i, x \rangle = \text{citit } x \text{ de pe canalul de intrare } i \text{ şi}
\langle out_j, y \rangle = \text{emis } y \text{ pe canalul de ieşire } j.
```

• Notăm:

```
[ ]]_{Tr} = \text{semantica cu urme;}
[ ]]_{H} = \text{semantica relaţională I/O;}
[ ]]_{O} = \text{semantica operaţională.}
```


• Fapte:

- 1. $[N_1]_{Tr} = [N_2]_{Tr}$ implică $[N_1]_O = [N_2]_O$;
- 2. $[N_1]_{Tr} = [N_2]_{Tr}$ implică $\forall C. [[C(N_1)]]_{Tr} = [[C(N_2)]]_{Tr}$;
- 3. $[N_1]_{Tr} \neq [N_2]_{Tr}$ implică $\exists C. [[C(N_1)]]_H \neq [[C(N_2)]]_H$
- Demonstrațiile pentru 1 și 2 sunt relativ simple;
- Pentru 3, trebuie găsit un context *C* care liftează diferențele de la urme la relația I/O specificată. Folosim

 $MergeMark: 1+q \rightarrow 1$ şi $CopyRelese: 1 \rightarrow 1+p$ şi contextul

$$C(N) = (MergeMark \cdot CopyRelease \cdot (I_1 \star N)) \uparrow^q$$

MergeMark: amestecă datele de pe primul canal cu cele din restul de q canale. In plus:

- fiecare dată d din canalul 1+j este transformată în tupletul $\langle out_j, d \rangle$;
- data de tipul $\langle in_j, d \rangle$ din primul canal este pasată neschimbată;
- merge-ul este onest (fair), i.e., nici un canal nu este neglijat la infinit.

CopyRelease: acest bloc copiază data de intrare pe primul canal. In plus:

• dacă data curentă este de tipul $\langle in_j, d \rangle$ transmite d pe canalul 1+j.

Presupunem că D poate codifica perechile $\langle in_j, d \rangle$ ori $\langle out_j, d \rangle$. [E.g., este suficient ca D să aibă 2 elemente şi citim un calup de k date odată, pentru un k suficient de lung.]

Dacă $[N_1]_{Tr} \neq [N_2]_{Tr}$, atunci:

- există o urmă $t \in [N_1]_{Tr} \setminus [N_2]_{Tr}$ (ori pe dos);
- t este stream (finit ori infinit) din evenimente $\langle in_j, d \rangle$ ori $\langle out_j, d \rangle$;
- fie $in(t) = t|_{in}$ restricţia lui t la evenimentele de tip in;
- o analiză fină arată că:

$$(in(t),t) \in [N_i]_H$$
 and $t \in [N_i]_{Tr}$

• deci $[[C(N_1)]]_H \neq [[C(N_2)]]_H$.

Concluzii:

- Modelul cu urme (ca şi cel cu intervale) adaugă *cantitatea minimă de informație* la modelul relațional spre a-l transforma într-unul compozițional.
- Din cauza timpului global, modelul cu urme *nu admite o teorie algebrică simplă*, i.e., operațiile BNA nu au o exprimare simplă în model.
- Modelul cu *oracole* este mai *in spiritul sitemelor interactive*: un oracol este un tip de date de interacţie (temporal) care controlează evoluţia reţelei nedeterministe.